

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 938

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 decembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 321 din 26 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice	2-4	ce decurg din atribuțiile și responsabilitățile acesteia, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 941/2002	9-13
Decizia nr. 323 din 26 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, aprobată prin Legea nr. 130/2001	5-6	584. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește regulile detaliate de aplicare a Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală, privitoare la prelevarea probelor în scopul inspecțiilor veterinare la locul de destinație	13-14
Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	7-9	595. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 445/2002 pentru aprobarea listei societăților de asigurare și asigurare-reasigurare care practică asigurări pentru culturile agricole, animale, păsări, familii de albine și pești, agreate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor	14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
578. — Ordin al ministrului industriei și resurselor pentru aprobarea Prescripțiilor tehnice de stabilire a tarifelor percepute de Agenția Română pentru Conservarea Energiei (ARCE) pentru activitățile proprii de autorizare, avizare, certificare, atestare,		601. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru autorizarea Organizației Interprofesionale „Orz—Bere”	15
		★	
		8.876. — Hotărârea Uniunii Avocaților din România privind modificarea Statutului profesiei de avocat	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 321**

din 26 noiembrie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale,
aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999
privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice**

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Cristina Nicoară	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Gheorghe Georgescu în Dosarul nr. 11.283/2001 al Judecătoriai Târgoviște.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. Se arată că soluționarea cauzei la instanță nu are legătură cu excepția, deoarece dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 sunt inaplicabile. Se apreciază, totodată, că angajații care au beneficiat de sumele prevăzute la alin. (2) al art. 26 din ordonanța de urgență nu sunt salariați, ci persoane care au încheiat convenții civile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2002 **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999**, excepție ridicată de Gheorghe Georgescu în Dosarul nr. 11.283/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 38, precum și ale art. 20 alin. (2) din Constituție, cu raportare la prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, și ale Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului.

În dezvoltarea acestor susțineri se consideră că, potrivit celor două convenții invocate, care, în conformitate cu dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție, sunt aplicabile cu prioritate față de orice dispoziții legale interne [...], salariul este o creanță privilegiată, în timp ce textul de lege criticat prevede o ordine de priorități diferită față de documentele internaționale respective. Se mai arată, de asemenea, de către autorul excepției, că, în calitate de director al Societății Comerciale „Agricola Prodas” — S.A. Răzvad, „a efectuat din veniturile obținute din vânzarea unor active plata salariilor către angajați și a cheltuit pentru activitățile de producție”.

Judecătoria Târgoviște apreciază că excepția de neconstituționalitate „ține de judecata în fond a cauzei”, nefiind necesară intervenția Curții Constituționale, dar, cu toate acestea, a dispus trimiterea dosarului la Curtea Constituțională, „în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere arată că „în fapt, autorul excepției contestă (dispozițiile) alin. (4) al art. 26 din Ordonanța de urgență nr. 88/1997, care prevede că sumele prevăzute la alin. (2) pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale ale personalului societăților comerciale doar în cazurile prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte”. Conform punctului de vedere al președintelui Camerei Deputaților, „aceste prevederi se încadrează în dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție”. De altfel, se arată în continuare, „Convenția O.I.M. nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei nu conține dispoziții care să vină în contradicție cu articolul ce face obiectul excepției. Mai mult, art. 10 și 11 ale Convenției, stipulate de autor, au în vedere notificarea ratificărilor și comunicarea ratificărilor și a actelor de denunțare”. În realitate, se arată în punctul de vedere prezentat, autorul excepției ar fi trebuit să se refere la cea de a doua convenție, și anume Convenția O.I.M. nr. 95/1949 privind protecția salariului. Se consideră totuși că nici acest document nu este încălcat, „întrucât art. 10 și 11 din Convenție au în vedere poprirea/cesionarea salariului în limitele și modalitățile prevăzute de legislația națională,

precum și rangul de creditori privilegiați al lucrărilor în caz de faliment sau de lichidare judiciară a unei întreprinderi, ordinea de prioritate a creanței privilegiate, constituită din salariu, față de celelalte creanțe privilegiate trebuind să fie determinată de legislația națională. În speță, se apreciază că „nu suntem în prezența unor întreprinderi în stare de faliment sau de lichidare judiciară, ci a unor dispoziții având la bază accelerarea și finalizarea procesului de privatizare“.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, se arată că textul art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 prevede că „Sumele prevăzute la alin. (2) nu pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale ale personalului societăților comerciale, cu excepția cazurilor prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte“. Față de această precizare, care „reia principiul consacrat de art. 20 alin. (2) din Constituție privind prioritatea reglementărilor internaționale la care România este parte față de reglementările interne și nu afectează dreptul la muncă sau la protecție socială a muncii consacrat de art. 38 din Constituție“, se consideră că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Referitor la susținerea autorului excepției, că sunt încălcate prevederile Convenției nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei și cele ale Convenției nr. 95/1949 privind protecția salariului, Guvernul apreciază că aceasta nu este întemeiată. Conform punctului de vedere al Guvernului, prevederile Convenției nr. 111/1958 „nu sunt incidente în cauză“, iar cu privire la aplicarea prevederilor Convenției nr. 95/1949 „urmează să se pronunțe instanța de judecată, făcând aplicația alin. (4) al articolului de lege criticat.“

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât, potrivit alin. (4) al art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, „sume rezultate din vânzarea activelor nu pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale ale personalului societăților comerciale, cu excepția cazurilor prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte“. În consecință, în acest punct de vedere se reține că „textul de lege invocat ca neconstituțional este în conformitate cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, care consacră prioritatea pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, față de legile interne“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea

societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, astfel cum au fost modificate prin pct. 34 al art. I din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999.

Autorul excepției a menționat în motivarea excepției, în mod greșit, în loc de Legea nr. 99/1999, Legea nr. 95/1999 care reglementează un cu totul alt obiect (ratificarea unui acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind serviciile aeriene).

Dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 au următorul cuprins: „*Sumele rezultate din vânzarea activelor potrivit art. 24 vor fi utilizate, în următoarea ordine, pentru:*

a) plata datoriilor către bugetul de stat și bugetele locale, inclusiv a datoriilor provenind din plățile efectuate de Ministerul Finanțelor în contul garanțiilor executate pentru credite interne și externe, precum și din credite externe contractate direct de stat din care s-au făcut subîmprumuturi;

b) plata datoriilor către bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale;

c) plata altor datorii;

d) efectuarea de investiții;

e) finanțarea activităților cuprinse în obiectul de activitate;

f) efectuarea cheltuielilor legate de îndeplinirea obligațiilor legale de conformare la cerințele de protecție a mediului, după caz;

g) alte destinații.“

Autorul excepției critică prevederile înscrise în acest text, invocând încălcarea dispozițiilor art. 38 din Constituție, precum și ale art. 20 alin. (2) din Constituție, cu raportare la prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, precum și ale Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului, ambele convenții ratificate de România prin Decretul nr. 284/1973, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 81 din 6 iunie 1973.

Dispozițiile art. 20 alin. (2) și ale art. 38 din Constituție au următorul conținut:

— Art. 20 alin. (2): „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;*

— Art. 38. — „(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.

(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

(3) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.

(4) La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate“.

Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 88/1997, Curtea constată că textul criticat stabilește ordinea utilizării sumelor rezultate din vânzarea activelor deținute de societățile comerciale la care statul sau autoritățile administrației publice dețin majoritatea capitalului social, în cadrul procedurilor pentru accelerarea și finalizarea privatizării. În consecință, Curtea reține că aceste dispoziții nu contravin prevederilor art. 38 din Constituție, care consacră dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, durata normală a zilei de muncă, egalitatea salarizării femeilor și bărbaților pentru muncă egală, dreptul la negocieri colective în domeniul muncii, precum și caracterul obligatoriu al convențiilor colective de muncă, neavând nici o legătură cu dispozițiile legale criticate. De altfel, autorul excepției nici nu a argumentat în înscrisul depus la instanță în ce constă încălcarea dispozițiilor art. 38 din Constituție.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituție, întrucât, în cauză, ar fi aplicabile cu prioritate prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei și ale Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului, care stabilesc principiul potrivit căruia „salariul este o creanță privilegiată și are ordine de prioritate față de celelalte creanțe”, Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate.

În legătură cu invocarea dispozițiilor Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr. 111/1958 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, întrucât conțin prevederi vizând, la modul general, angajamentele statelor membre ale Organizației Internaționale a Muncii de a asigura promovarea egalității de șanse și de tratament în materie de angajare și de profesiune, în vederea eliminării oricăror discriminări în această materie, fără să existe legătură cu ordinea de prioritate a plății creanțelor din salarii. Referirea din memoriul autorului excepției, depus în instanță, la prevederile art. 10 și 11 ale Convenției nr. 111/1958, este eronată, prevederile respective privind obligațiile directorului general al Biroului Internațional al Muncii de a notifica membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrările ratificărilor și denunțărilor Convenției și, respectiv, de a comunica

Secretarului general al O.N.U. informații complete cu privire la aceste ratificări și denunțări.

În ceea ce privește dispozițiile Convenției nr. 95/1949 privind protecția salariului, intrată în vigoare la 24 septembrie 1952, revizuită în anul 1992 prin Convenția nr. 173, Curtea observă că aceasta prevede la art. 10 și 11 următoarele:

— Art. 10: „1. Salariul nu va putea face obiect de sechestrul sau de cedare decât conform modalităților și în limitele prevăzute de legislația națională;

2. Salariul trebuie protejat împotriva sechestrului sau cedării în măsura apreciată necesară pentru a asigura întreținerea lucrătorului și a familiei sale.”;

— Art. 11: „1. În caz de faliment sau de lichidare financiară a unei întreprinderi, lucrătorii angajați în aceasta vor avea rang de creditori privilegiați fie pentru salariile care le sunt datorate cu titlu de servicii furnizate în cursul unei perioade anterioare falimentului sau lichidării și care va fi prevăzută de legislația națională, fie pentru salariile care nu depășesc un nivel prevăzut de legislația națională.

2. Salariul care constituie o creanță privilegiată va fi plătit integral înainte ca creditorii ordinari să poată revendica cota lor parte.

3. Ordinea de prioritate a creanței privilegiate constituită de salarii, în raport cu alte creanțe privilegiate, trebuie să fie determinată de legislația națională”.

Examinând criticile formulate de autorul excepției, Curtea reține că prin dispozițiile art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 nu se aduce atingere prevederilor art. 10 și 11 din Convenție.

Mai mult, chiar prevederile art. 11 pct. 3 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 stabilesc că „Ordinea de prioritate a creanței privilegiate constituită de salarii, în raport cu alte creanțe privilegiate, trebuie să fie determinată de legislația națională”. De altfel, în mod prudent, dispozițiile alin. (4) al art. 26 din actul normativ criticat interzic utilizarea sumelor rezultate din vânzarea activelor societăților comerciale pentru plata drepturilor salariale ale personalului societăților comerciale, „cu excepția cazurilor prevăzute în convențiile internaționale la care România este parte.” În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, cu modificările ulterioare, este neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Gheorghe Georgescu în Dosarul nr. 11.283/2001 al Judecătoriei Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 323

din 26 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, aprobată prin Legea nr. 130/2001

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, aprobată prin Legea nr. 130/2001, excepție ridicată de Victor Gh. Vulpoi în Dosarul nr. 1.964/2002 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru Ministerul Finanțelor Publice, consilier juridic Nicoleta Neguț și, pentru Ministerul Apărării Naționale, consilier juridic Dan Cimpoeru, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, susținând că, în cauză, nu se ridică probleme de control de constituționalitate, ci de aplicarea legii, respectiv a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000.

Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. De altfel, Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000, cu raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și, respingând excepția, a constatat că dispozițiile ordonanței criticate sunt constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În argumentarea acestei susțineri este menționată jurisprudența Curții Constituționale cu privire la prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2002, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000**, excepție ridicată de Victor Gh. Vulpoi în Dosarul nr. 1.964/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea cetățenilor în fața

legii și a instituțiilor publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât „a modificat baza de calcul a ajutoarelor prevăzute la articolul 31 din Legea nr. 138/1999, stabilind că aceste ajutoare se calculează în raport cu solda lunară netă“. În articolul 2 al Ordonanței de urgență se arată că „baza de calcul a soldei lunare nete o constituie solda lunară brută din ultima lună de activitate, din care se scade o sumă calculată prin aplicarea asupra acesteia a baremului lunar de impozitare [...]“.

În acest fel, arată autorul excepției, militarii trecuți în rezervă după intrarea în vigoare a ordonanței de urgență sunt dezavantajați față de cei trecuți în rezervă anterior, pentru care „plățile compensatorii și ajutoarele au fost plătite luându-se ca bază de calcul solda lunară brută avută în luna schimbării poziției de activitate“.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția ridicată în cauză este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că drepturile cuvenite cadrelor militare trecute în rezervă sunt aceleași pentru ambele categorii, atât pentru cele trecute în rezervă anterior apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000, cât și pentru cele trecute în rezervă după această dată. Guvernul consideră însă că este firesc ca „aceste drepturi să se acorde în raport cu regimul impozitării veniturilor, reglementat prin dispozițiile legale în materie, în vigoare la data stabilirii drepturilor respective“. Totodată se arată că „impozitarea sau exceptarea de la regimul impozitării, a unor categorii de venituri realizate de cetățeni, cum sunt cele reprezentând plăți compensatorii și ajutoare de care beneficiază cadrele militare, în cadrul măsurilor de protecție socială prevăzute de lege, reprezintă însă o opțiune a legiuitorului și depinde de posibilitățile financiare ale statului, pe o anumită perioadă, în raport cu dimensionarea cheltuielilor în cadrul măsurilor de protecție socială“.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că principiul egalității, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, nu înseamnă uniformitate. Trecerea în rezervă ulterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 generează situații juridice diferite față de cele create la trecerea în rezervă anterior acestei date, ceea ce justifică reglementarea unor tratamente diferite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea reține că în mod greșit instanța a considerat că excepția se referă numai la dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000. În realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie ansamblul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136 din 14 septembrie 2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 22 septembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 130/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 4 aprilie 2001, care au următorul conținut:

— Art. 1: *„Sumele reprezentând plățile compensatorii prevăzute la art. 7, 8 și 11 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998, la art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/1999, precum și ajutoarele prevăzute la art. 31 și la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 138/1999 se stabilesc în raport cu solda lunară netă.”;*

— Art. 2: *„Baza de calcul a soldei lunare nete o constituie solda lunară brută din ultima lună de activitate, din care se scade o sumă calculată prin aplicarea asupra acesteia a baremului lunar de impozitare, în vigoare la data stabilirii soldei lunare nete.”*

Baremul lunar de impozitare este cel prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit.”;

— Art. 3: *„Plățile compensatorii și ajutoarele prevăzute la art. 1, plătite începând de la data de 1 ianuarie 2000, nu sunt supuse globalizării.”*

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea potrivit căreia prevederile din ordonanța de urgență contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din

Constituție, întrucât instituie un alt mod de calcul al plăților compensatorii și ajutoarelor prevăzute la art. 31 și la art. 32 alin. (1) din Legea nr. 138/1999. În felul acesta, după cum se susține, sunt dezavantajați militarii trecuți în rezervă după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000.

Dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție au următorul cuprins: *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”*

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, sub aspectul încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate prin Decizia nr. 198 din 2 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 5 august 2002, precum și prin Decizia nr. 27 din 29 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 27 februarie 2002.

Cu acel prilej Curtea a reținut, în esență, prin Decizia nr. 27/2002, că „principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu înseamnă uniformitate, așa încât la situații diferite trebuie să corespundă un tratament juridic diferențiat. Trecerea în rezervă anterior, respectiv ulterior datei de 22 septembrie 2000 generează situații juridice diferite, fapt care justifică reglementarea unor tratamente diferite“.

De asemenea, prin Decizia nr. 198/2002, Curtea a reținut că „legiuitorul este în drept să reglementeze în mod diferit și în raport cu posibilitățile existente în privința îndeplinirii măsurilor de protecție socială drepturile ce se acordă unor categorii de cetățeni, bineînțeles fără să aducă atingere drepturilor anterior stabilite, precum și să determine veniturile supuse impozitării, cu condiția să nu contravină dispozițiilor art. 53 alin. (2) din Constituție, referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, problemă ce nu se pune în legătură cu textele de lege examinate“. Totodată, prin această decizie, Curtea a mai reținut că, „în cazul reglementării în mod diferit a unor drepturi prin acte normative succesive, nu se ridică probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii în timp, ceea ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești“.

În cauza de față nu se invocă elemente noi de natură să determine modificarea jurisprudenței Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 136/2000 privind modul de stabilire a plăților compensatorii și a ajutoarelor care se acordă personalului militar, excepție ridicată de Victor Gh. Vulpoi în Dosarul nr. 1.964/2002 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 26 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹
din Codul de procedură civilă

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Duse, Alexandru Comșa, Gabriel Ștefănoiu, Radu Culuri, Dumitru Tudorică și Emil Florian în Dosarul nr. 14.639/2001 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde Ștefan Lungu, prin avocat Flavius Baias, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deși face precizarea că în instanță a cerut respingerea ca inadmisibilă a excepției, întrucât soluționarea cauzei în fond nu depinde de textul criticat. Se arată că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă nu îngăduiesc accesul liber la justiție, în acest sens fiind invocată și jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției, arătându-se că, în realitate, aceștia critică o omisiune a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2002, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de pârâții Mircea Duse, Alexandru Comșa, Gabriel Ștefănoiu, Radu Culuri, Dumitru Tudorică și Emil Florian în Dosarul nr. 14.639/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 244¹ din Codul de procedură civilă „creează o discriminare care lezează liberul acces la justiție”, întrucât „împart încheierile ce se pronunță asupra cererilor de suspendare a judecării în două

categoria, unele ce pot fi atacate cu recurs, altele pentru care nu există nici o cale de atac”. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate îngăduiesc astfel accesul liber la justiție, fiind contrare dispozițiilor art. 21 din Constituție.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția ridicată în cauză este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă „nu îngăduiesc accesul liber la justiție, deoarece astfel se dă posibilitatea unui control judiciar rapid în cazul în care cursul judecării este întrerupt, iar împotriva încheierii prin care se respinge cererea de suspendare există posibilitatea exercitării unei căi de atac, o dată cu fondul, tocmai pentru a se asigura o judecată fluentă și în condiții de celeritate”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece prevederea cuprinsă la art. 244¹ din Codul de procedură civilă „trebuie privită în contextul general al reglementării privitoare la căile de atac ce pot fi exercitate împotriva încheierilor premergătoare, reglementare bazată pe regimul acestor încheieri, care este dat de conținutul și efectele acestora”. În consecință, apreciază Guvernul, „dacă încheierile preparatorii sunt acelea prin care instanța adoptă unele măsuri în vederea soluționării cauzei, fără ca prin aceasta să anticipeze asupra soluției finale, pregătind doar această decizie, încheierile interlocutorii sunt acelea prin care se adoptă măsuri decisive pentru soarta procesului, fapt ce le conferă și calitatea de a anticipa decizia finală”. Totodată, potrivit acestui punct de vedere, legiuitorul a recurs la soluția atacării încheierilor premergătoare cu recurs, în mod diferit, în cazul în care s-a dispus suspendarea și în cazul în care s-a respins cererea de suspendare a judecării cauzei. În nici un caz însă această reglementare nu îngăduiește liberul acces la justiție. În acest sens, se face trimitere și la jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a decis că „accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege”.

De asemenea, Guvernul invocă, în argumentarea punctului său de vedere, și prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție potrivit cărora „Competența și procedura de

„judecată sunt stabilite de lege“, precum și ale art. 128 din Constituție, conform cărora împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate „pot exercita căi de atac, în condițiile legii“.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, potrivit motivării acestui punct de vedere, se susține că „împrejurarea că legiuitorul a prevăzut căi de atac distincte pentru încheierile premergătoare față de încheierile prin care se dispune suspendarea procesului nu constituie o îngădire a liberului acces la justiție, ci o procedură de judecată ce oferă un control judiciar rapid, în cazul în care cursul judecătii este întrerupt“. Se invocă, de asemenea, jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a stabilit că „liberul acces la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, întrucât competența de judecată și procedura sunt stabilite de legiuitor, care poate prevedea reguli deosebite, asigurând părții posibilitatea de a ajunge în fața organelor judecătorești“. Totodată, Avocatul Poporului arată în punctul său de vedere că, în speță, autorii excepției critică o omisiune a legii, și anume aceea că, pentru încheierile prin care se respinge cererea de suspendare a judecătii, legiuitorul a omis să prevadă o altă cale de atac specială. Or, „controlul de constituționalitate nu poate privi omisiuni, deoarece, dintr-un legislator negativ, ce este de natura rolului și funcției Curții Constituționale în asigurarea supremației Constituției, aceasta s-ar transforma într-un legislator pozitiv, ce este de natura și rolul funcției exclusive a Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare a țării, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, introduse prin art. I pct. 77 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138 din 14 septembrie 2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, dispoziții care au următorul cuprins: „*Asupra suspendării judecării procesului instanța, în toate cazurile, se va pronunța prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.*

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.“

Textul constituțional invocat în susținerea excepției îl constituie art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, care are următorul cuprins: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*“

Deși critica de neconstituționalitate vizează încălcarea art. 21 din Constituție, din analiza concluziilor scrise ale autorului excepției rezultă că acesta face referire și la dispozițiile constituționale ale art. 16, potrivit cărora: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege. [...]*“

În esență, se susține că, prin reglementarea diferită a posibilității atacării cu recurs a încheierilor de respingere a cererii de suspendare a judecării procesului, față de cele de admitere a cererii de suspendare, legiuitorul introduce „o discriminare în modalitatea de exercitare a drepturilor procesuale“, fiind încălcat principiul constituțional al accesului liber la justiție.

Analizând prevederile legale criticate, Curtea constată că încheierile de respingere și, respectiv, cele de admitere a cererii de suspendare a cursului judecării procesului, reglementate de alin. 2 al art. 244¹ din Codul de procedură civilă, au efecte diferite. Astfel, în cazul respingerii cererii de suspendare a judecării procesului, cursul judecătii nu se întrerupe, în timp ce în cazul admiterii cererii cauza se suspendă, prin ipoteză, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii care a motivat suspendarea, fapt ce poate lăsa un timp mai mult sau mai puțin îndelungat sub semnul incertitudinii judecarea procesului suspendat.

Această reglementare nu contravine însă principiului constituțional al liberului acces la justiție și nici nu instituie vreo discriminare.

Pe de o parte, și într-un caz și în celălalt părțile interesate au posibilitatea de a exercita calea de atac a recursului sau, după caz, a apelului, fapt ce rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 244¹ și ale art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă. Ceea ce diferă este numai momentul la care se poate exercita calea de atac. În acest sens art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001, prevede că „*Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât o dată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecătii*“.

Pe de altă parte, diferențierea soluțiilor legale pentru cele două cazuri are o premisă rațională și obiectivă, și anume cea a efectelor diferite produse de încheierea de admitere a suspendării judecării și, respectiv, de cea de respingere a suspendării judecării cauzei. Caracterul rațional și obiectiv al diferenței de tratament juridic în cele două cazuri rezidă în împrejurarea că, dacă se pronunță suspendarea, aceasta are ca efect imediat întreruperea

cursului judecării cauzei, până la soluționarea, prin hotărâre irevocabilă, a unei alte cauze civile sau a unei cauze penale (situații prevăzute de art. 244 alin. 1 pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, la care se referă textul criticat pentru neconstituționalitate), ceea ce poate întârzia foarte mult judecarea procesului care a fost suspendat. În celălalt caz, când s-a respins suspendarea judecării, aceasta continuă. În această situație este evidentă grija legiuitorului de a nu se întârzia judecarea cauzei, prin judecarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de suspendare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Duse, Alexandru Comșa, Gabriel Ștefănoiu, Radu Culuri, Dumitru Tudorică și Emil Florian în Dosarul nr. 14.639/2001 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

pentru aprobarea Prescripțiilor tehnice de stabilire a tarifelor percepute de Agenția Română pentru Conservarea Energiei (ARCE) pentru activitățile proprii de autorizare, avizare, certificare, atestare, ce decurg din atribuțiile și responsabilitățile acesteia, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 941/2002

În conformitate cu atribuțiile Agenției Române pentru Conservarea Energiei stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 941/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripțiile tehnice de stabilire a tarifelor percepute de Agenția Română pentru Conservarea Energiei (ARCE) pentru activitățile proprii de autorizare, avizare, certificare, atestare, ce decurg din atribuțiile și responsabilitățile acesteia, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 941/2002, prevăzute în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prescripțiile tehnice aprobate conform art. 1 vor intra în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 28 noiembrie 2002.
Nr. 578.

PRESCRIPȚIILE TEHNICE

de stabilire a tarifelor percepute de Agenția Română pentru Conservarea Energiei (ARCE) pentru activitățile proprii de autorizare, avizare, certificare, atestare, ce decurg din atribuțiile și responsabilitățile acesteia, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 941/2002

Art. 1. — În exercitarea atribuțiilor sale, în conformitate cu art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 941/2002 privind organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, ARCE elaborează prescripțiile tehnice de stabilire a tarifelor percepute pentru activitățile proprii care asigură venituri extrabugetare, în conformitate cu art. 6 alin. (2) din aceeași hotărâre.

Art. 2. — (1) Tarifele percepute de ARCE pentru activitățile de autorizare, avizare, certificare, atestare se stabilesc conform anexelor nr. 1—5 care fac parte integrantă din prezentele prescripții tehnice.

(2) Aceste tarife se referă la următoarele activități:

a) autorizarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul să realizeze bilanțuri energetice, conform anexei nr. 1;

b) atestarea personalului cu atribuții în domeniul gestiunii energiei, conform anexei nr. 2;

c) evaluarea tehnică și avizarea proiectelor de eficiență energetică, cu finanțare din veniturile cu destinație specială pentru dezvoltarea sistemului energetic, în conformitate cu legea bugetului de stat, precum și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului, conform anexei nr. 3;

d) de evaluare și avizare a documentelor tehnico-economice care intră în componența dosarelor prezentate la deschiderea finanțării, pentru obiectivele de investiții cu caracter de creștere a eficienței energetice, aprobate spre finanțare din veniturile cu destinație specială pentru dezvoltarea sistemului energetic, în conformitate cu legea bugetului de stat, precum și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului, conform anexei nr. 4;

e) avizarea programelor de eficiență energetică întocmite de către consumatori, elaborate în condițiile Legii nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 8 octombrie 2002, conform anexei nr. 5.

Art. 3. — (1) Tarifele prevăzute în anexele nr. 1—5 se aplică în cazul în care activitățile corespunzătoare se execută în cadrul orelor normale de lucru.

(2) Pentru perioadele de timp în care activitățile prevăzute conform art. 2 alin. (2) se execută, la solicitarea scrisă a beneficiarilor, în afara orelor normale de lucru, tarifele prevăzute în anexele nr. 1—5 se majorează astfel:

Perioada executării activităților		Majorare tarif (%)
Zi lucrătoare/nelucrătoare	Orele	
Zi lucrătoare	17,00—22,00	50%
	22,00— 8,00	75%
Zi nelucrătoare	8,00—17,00	100%
	17,00—22,00	125%
	22,00— 8,00	150%

NOTĂ:

Timpul normat nu reprezintă ore efective de lucru.

Art. 4. — (1) Se definește *regimul de urgență* prin regimul de executare integrală a activităților prevăzute conform art. 2 alin. (2) lit. c), d) și e) într-un interval de maximum 48 de ore de la data și ora înregistrării la ARCE a cererii scrise a solicitantului (scrisoare, fax, telegramă).

(2) În cazul în care beneficiarii solicită în scris efectuarea în regim de urgență a activităților prevăzute conform art. 2 alin. (2) lit. c), d) și e), tarifele stabilite conform anexelor nr. 3, 4 și 5 se majorează cu 50%.

Art. 5. — Efectuarea de către ARCE a activităților menționate la art. 2 alin. (2) se înregistrează prin documente scrise corespunzătoare, care, după caz, pot fi procese-verbale, scrisori de însoțire a unor documentații vizate, avize tehnice, autorizații sau certificate.

Art. 6. — În cazul persoanelor juridice plata pentru activitățile menționate la art. 2 alin. (2), precum și pentru alte activități cu caracter specific executate de ARCE se face

de către beneficiarii activităților în termen de maximum 30 de zile de la data emiterii facturii de către ARCE, în caz contrar aplicându-se penalizări conform legislației în vigoare.

Art. 7. — Sumele încasate pentru executarea activităților menționate la art. 2 alin. (2) constituie venit care se utilizează pentru finanțarea întregii activități a ARCE. Soldurile aflate în conturile ARCE la finele anului se reportează după regularizarea cu bugetul de stat și se utilizează de ARCE în anul următor.

Art. 8. — Tarifele specificate în anexele nr. 1—5 se actualizează semestrial, în concordanță cu rata de schimb leu/euro stabilită de Banca Națională a României.

Art. 9. — Orice dispoziție contrară prezentei prescripții se abrogă.

Art. 10. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele prescripții tehnice.

*ANEXA Nr. 1
la prescripții*

TARIFE
pentru autorizarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul să realizeze bilanțuri energetice

Solicitant	Tarif pentru eliberarea autorizației de auditor energetic — mii lei —	
	Autorizație nouă	Prelungirea valabilității autorizației existente
Persoană fizică	32.500	16.250
Persoană juridică	97.400	48.700

NOTE:

1. Tariful include analizarea documentației înaintate de solicitant pentru eliberarea autorizației de auditor energetic de către ARCE, întocmirea documentelor aferente autorizării și monitorizarea realizării bilanțurilor energetice.

2. Prelungirea valabilității autorizației de auditor energetic se face conform prevederilor Regulamentului pentru autorizarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul să realizeze bilanțuri energetice, pe baza documentației necesare, însoțită de o cerere scrisă, depuse de solicitant la ARCE cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației de auditor energetic existente.

3. În cazul suspendării de către ARCE a valabilității autorizației de auditor energetic, reînnoirea acesteia se tarifează la nivel de autorizație nouă.

*ANEXA Nr. 2
la prescripții*

TARIFE
pentru atestarea personalului cu atribuții în domeniul gestiunii energiei

Solicitant	Tarif pentru eliberarea atestatului de competență în îndeplinirea atribuțiilor din domeniul gestiunii energiei — mii lei —	
	Atestat nou	Prelungirea valabilității atestatului existent
Persoană fizică ce activează pe bază de contract, în calitate de responsabil cu atribuții în domeniul gestiunii energiei, la un agent economic al cărui consum total anual de energie este mai mare de 1.000 tone echivalent petrol/an (tep/an)	97.400	48.700

NOTE:

1. Tariful include analizarea documentației înaintate de solicitant pentru eliberarea atestatului de competență în îndeplinirea atribuțiilor din domeniul gestiunii energiei de către ARCE, examinarea candidatului și întocmirea documentelor aferente autorizării.

2. Prelungirea valabilității atestatului de competență în îndeplinirea atribuțiilor din domeniul gestiunii energiei se face conform prevederilor Regulamentului pentru atestarea responsabililor cu atribuții în domeniul gestiunii energiei, pe baza documentației necesare, însoțită de o cerere scrisă, depuse de solicitant la ARCE cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a atestatului de competență în îndeplinirea atribuțiilor din domeniul gestiunii energiei existent.

3. În cazul suspendării de către ARCE a valabilității atestatului de competență în îndeplinirea atribuțiilor din domeniul gestiunii energiei, reînnoirea acestuia se tarifează la nivel de atestat nou.

TARIFE

**pentru evaluarea tehnică și avizarea proiectelor de eficiență energetică,
cu finanțare din veniturile cu destinație specială pentru dezvoltarea sistemului energetic,
în conformitate cu legea bugetului de stat, precum și din alte surse interne și externe
la dispoziția Guvernului**

Solicitant	Tarif pentru evaluarea și avizarea studiului de fezabilitate (procent din valoarea totală de investiție a proiectului de investiții)
Agent economic care solicită avizarea documentației tehnico-economice (la faza de studiu de fezabilitate), aferentă executării unor lucrări de investiții cu caracter de eficiență energetică	0,5%

NOTE:

1. Avizarea de către ARCE a documentației tehnico-economice (la faza de studiu de fezabilitate), aferentă executării unor lucrări de investiții cu caracter de eficiență energetică este obligatorie pentru cazul în care agentul economic beneficiar al obiectivului de investiții urmărește obținerea finanțării din veniturile cu destinație specială pentru dezvoltarea sistemului energetic, în conformitate cu legea bugetului de stat, precum și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului.

2. Tariful include analizarea documentației tehnico-economice depuse (la faza de studiu de fezabilitate), evaluarea tehnică a proiectului din punctul de vedere al eficienței energetice și avizarea propriu-zisă a acestuia.

3. Tariful perceput este exprimat în procente din valoarea totală de investiție a proiectului de investiții, care trebuie precizată pe baza unui deviz general însușit de către solicitant, pe propria răspundere.

4. În cazul proiectelor a căror documentație a fost executată de o firmă străină și în cadrul cărora urmează a fi importate instalații, echipamente sau utilaje eficiente energetic, tariful se stabilește de către ARCE, în valută, în funcție de durata alocată activității de analiză și avizare a documentației, la tariful de 100 euro/oră.

TARIF

**de evaluare și avizare a documentelor tehnico-economice care intră în componența
dosarelor prezentate la deschiderea finanțării, pentru obiectivele de investiții cu caracter
de creștere a eficienței energetice, aprobate spre finanțare din veniturile cu destinație specială
pentru dezvoltarea sistemului energetic, în conformitate cu legea bugetului de stat,
precum și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului**

Solicitant	Tarif pentru evaluare și avizare (procent din programul total de finanțare pe anul în curs)
Agent economic solicitant al avizării documentației tehnico-economice care intră în componența dosarelor prezentate la deschiderea finanțării, pentru obiectivele de investiții cu caracter de creștere a eficienței energetice, aprobate spre finanțare din veniturile cu destinație specială pentru dezvoltarea sistemului energetic, în conformitate cu legea bugetului de stat, precum și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului	5%

NOTE:

Tariful aplicat include plata următoarelor activități specifice ce urmează a fi executate de specialiștii ARCE:

1. Participarea la coordonarea elaborării documentelor aferente lucrărilor de investiții, prin verificarea documentațiilor (inclusiv a caietelor de sarcini și a contractelor) aferente selecției de oferte sau licitației.

2. Recepția parțială și finală la stadiul fizic al lucrărilor de investiții.

3. Asistență la întocmirea dosarelor aferente deschiderilor de finanțare.

4. Avizarea dosarelor aferente deschiderilor de finanțare.

*ANEXA Nr. 5
la prescripții*

TARIFE
pentru avizarea programelor de eficiență energetică întocmite de către consumatori, elaborate în condițiile Legii nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734/2002 din 8 octombrie 2002

Solicitant	Tarif pentru avizare — mii lei —
Autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 20.000 de locuitori	16.250
Agenții economici al căror consum total anual de energie este mai mare de 1.000 tone echivalent petrol/an (tep/an)	32.500

NOTĂ:

Tariful include analizarea și avizarea documentației înaintate de solicitant.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește regulile detaliate de aplicare a Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală, privitoare la prelevarea probelor în scopul inspecțiilor veterinare la locul de destinație

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 161.082 din 11 noiembrie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară care stabilește regulile detaliate de aplicare a Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală, privitoare la prelevarea probelor în scopul inspecțiilor veterinare la locul de destinație, cuprinsă în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București, precum și inspectoratele de poliție

sanitare veterinare de frontieră vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la publicare.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 10 decembrie 2002.
Nr. 584.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

care stabilește regulile detaliate de aplicare a Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală, privitoare la prelevarea probelor în scopul inspecțiilor veterinare la locul de destinație

Art. 1. — Autoritatea veterinară de la locul de destinație, în cazul în care prelevează probe de la animale ce fac obiectul comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene, trebuie să se conformeze regulilor stabilite la art. 2 și 3.

Art. 2. — (1) Probele prelevate ca parte a controalelor nediscriminatorii efectuate ad-hoc trebuie să se recolteze cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare de la data sosirii animalelor la locul de destinație, menționată în certificatul sau documentul la care se referă Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală.

(2) Termenul limită de două zile lucrătoare nu se aplică controalelor efectuate de autoritățile veterinare pe baza informațiilor care conduc la prezumția că s-a produs o încălcare a legislației.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), atunci când destinatarul este un intermediar care redistribuie animale la care se referă Norma sanitară veterinară privind

controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene pentru unele animale vii și produse de origine animală, se aplică un nou termen suplimentar de două zile lucrătoare de la sosirea animalelor la destinația lor finală în țara de destinație.

Art. 3. — (1) Probele se prelevează în duplicat sau în cantitate suficientă pentru a furniza cel puțin două părți identice pentru testare.

(2) Prima probă sau parte se testează într-un laborator autorizat de autoritatea veterinară centrală a României pentru boala în cauză.

(3) A doua probă sau parte ori, după cum este cazul, părțile similare se identifică clar și se depozitează în condiții corespunzătoare, pentru o perioadă de cel puțin o lună, sub controlul autorității veterinare locale.

Art. 4. — Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, va lua măsurile adecvate pentru a sancționa orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 445/2002 pentru aprobarea listei societăților de asigurare și asigurare-reasigurare care practică asigurări pentru culturile agricole, animale, păsări, familii de albine și pești, agreeate de Ministerul Agriculturii Alimentației și Pădurilor

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură, ale art. 6 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 419/2002, precum și prevederile Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul Direcției generale de elaborare și armonizare a politicilor, strategiilor și programelor nr. 132.639 din 12 decembrie 2002 și nota încheiată între Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, prin care se stabilesc criteriile de agreeare a societăților de asigurare și asigurare-reasigurare autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice asigurări pentru culturi agricole și animale,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 445/2002 pentru aprobarea listei societăților de asigurare și asigurare-reasigurare care prac-

tică asigurări pentru culturile agricole, animale, păsări, familii de albine și pești, agreeate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, se completează după cum urmează:

- Societatea Comercială ARDAF — S.A.
- Societatea Comercială ASIBAN — S.A.
- Societatea Comercială ASITRANS — S.A.
- Societatea Comercială ASTRA — S.A.
- Societatea Comercială ATCLASSIB — S.A.

- Societatea Comercială AGI ROMANIA — S.A.
- Societatea Comercială GENERALI — S.A.
- Societatea Comercială INTERAMERICAN — S.A.
- Societatea Comercială OMNIASIG — S.A.
- Societatea Comercială UNITA — S.A.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Petre Daea,
secretar de stat

București, 13 decembrie 2002.
Nr. 595.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN **pentru autorizarea Organizației Interprofesionale „Orz—Bere“**

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (5) și ale art. 7 din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 383/2002 privind numirea domnului Petre Daea, secretar de stat în Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în funcția de președinte al Comitetului interministerial de coordonare a organizării și funcționării piețelor produselor agricole și alimentare în România,

văzând Referatul de aprobare nr. 142.241 din 9 decembrie 2002 al președintelui Comitetului interministerial de coordonare a organizării și funcționării piețelor produselor agricole și alimentare în România,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se autorizează funcționarea Organizației Interprofesionale „Orz—Bere“ ca principal reprezentant al producătorilor, procesatorilor și comercianților de orz și bere.

Art. 2. — Sediul Organizației Interprofesionale „Orz—Bere“ din România este situat în municipiul București, str. George Enescu nr. 27—29, sectorul 1.

Art. 3. — Organizația Interprofesională „Orz—Bere“ din România încheie convenții cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pentru realizarea obiectivelor legate

de aplicarea instrumentelor de reglementare a pieței produselor agricole și alimentare, conform art. 7 din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare din România.

Art. 4. — Organizația Interprofesională „Orz—Bere“ se recunoaște prin Certificatul de înscriere nr. 002, emis la data de 9 decembrie 2002 de către Autoritatea Națională a Piețelor Produselor Agricole și Alimentare.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 16 decembrie 2002.
Nr. 601.

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN ROMÂNIA
CONSILIUL UNIUNII

HOTĂRÂRE

privind modificarea Statutului profesiei de avocat

Consiliul Uniunii Avocaților din România, în conformitate cu dispozițiile art. II din Legea nr. 489/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ale art. 63 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, hotărăște modificarea Statutului profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 31 mai 2001, cu modificările ulterioare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002, după cum urmează:

Art. 1. — **La articolul 22, alineatul (4) se abrogă.**

Art. 2. — **La articolul 28, alineatul (5) va avea următorul cuprins:**

„(5) Petenții care solicită primirea în profesie pe bază de diplome eliberate de instituțiile de învățământ superior din altă țară vor depune și dovada echivalării diplomei, în condițiile legii.“

Art. 3. — **Articolul 34 va avea următorul cuprins:**

„Art. 34. — Avocatul străin va depune cererea pentru înscriere în baroul în a cărui rază teritorială urmează să își exercite profesia în condițiile prevăzute de art. 12 din lege.“

Art. 4. — **La articolul 35, alineatul (3) va avea următorul cuprins:**

„(3) O dată cu cererea de înscriere în barou, avocatul străin va depune actele doveditoare cu privire la forma și modalitatea de exercitare a profesiei.“

Art. 5. — **La articolul 36, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limba română, prevăzut de art. 12 alin. (2) din lege, se va organiza de către Comisia Permanentă a Uniunii Avocaților din România.“

Art. 6. — **Articolul 138 va avea următorul cuprins:**

„Art. 138. — (1) Consiliul Uniunii Avocaților din România este format din decanii barourilor și din reprezentanți ai barourilor, potrivit următoarei norme de reprezentare:

— barourile care au între 100 și 500 de avocați vor avea 1 reprezentant;

— barourile care au peste 500 de avocați vor avea 2 reprezentanți și câte 2 reprezentanți pentru fiecare mie care depășește prima mie de avocați.

(2) Consiliul Uniunii Avocaților din România se convoacă trimestrial în ședințe ordinare sau, ori de câte ori este necesar, în ședințe extraordinare, de către Comisia Permanentă a Uniunii Avocaților din România.

(3) Conducerea ședințelor Consiliului Uniunii Avocaților din România revine președintelui acesteia, asistat de către vicepreședinți și de membrul comisiei permanente coordonator al secretariatului Uniunii.

(4) Prevederile art. 124 din prezentul statut se vor aplica în mod corespunzător.“

Art. 7. — Modificările Statutului profesiei de avocat vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Avocaților din România,
avocat **Călin-Andrei Zamfirescu**

București, 14 decembrie 2002.
Nr. 8.876.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro